

SZIVAR ÉS VILLAMOS.

— Tanács a tanácsnak. —

Már most másodszor határozza el a főváros tanácsa, hogy a villamoson nemcsak a kocsi belsőjében, hanem az elülső és a hátulsó pitvarokon is eltiltja a dohányzást. Persze ha a miniszter is jóváhagyja.

A ki valamit kétszer is elhatároz, az alighanem komolyan veszi a dolgot. És képes rá, hogy szükség esetén harmadszor is elhatározza. És nyilván azt hiszi, hogy okosan cselekszik.

Tehát tilos lesz a dohányzás a villamoson. Mért? Utálatos dolog a dohányzás? Káros? Veszedelmes?

En nem úgy tapasztaltam ugyan, de lehet hogy igaz. Akkor ne engedjék meg otthon se. Ne engedjék meg a hivatalokban. Ne engedjék meg a városházán. Schol se engedjék meg. Sőt tiltsák be a dohány termelését. Csukják be a fináncz-bódékat, a dohánygyárakat, a trafikokat. Csak nem fognak utálatos, káros és veszedelmes dolgokat hivatalból árulni? Csak nem akar az állam kórságok terjesztéséből jövedelmeket húzni?

Vagy úgy véli a bölcs tanács, — s ebben van is valami — hogy a dohányzás annak, a ki él vele, kellemes és jó, de annak, a ki nem él vele, kellemetlen és rossz.

De hisz akkor világos és önként kínálkozik a megoldás. Szét kell választani a dohányzókat és a nem dohányzókat. A hogy eddig is volt. A hogy a nagy vasuton is van. A hogy az egész világon csinálják.

Sőt az egész világon úgy csinálják, hogy a dohányzóknak juttatnak több helyet, mint a nem dohányzóknak. Egyszerűen azért, mert az előbbieknél többségben vannak. Tanácsai urak! Hiszen maguk is mentek egyszer-kétszer életükben vasuton. Ott mindenütt szabad dohányozni, csak éppen ott nem, a hová a nem dohányzók meg akarnak húzódni.

Arról ne tessék csevegni, hogy a vasut nagy utra való, a villamos meg rövid utra. Lárifári. Akárhányszor a villamoson tesz az ember nagy utat és a nagy vasuton kicsit.

Tessék elgondolni, — megyek az utcán s egy nagy havanna füstölög az ajkaim között. Ez lehetséges. Például Krausz Simivel találkoztam az

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

385.85

Hely

Idő

"1913"

Személy

Hely

Szerző

Vulpes

Cím

Szivar és villamos

Forrás:

Az Ujság

Bp-

(Hely)

1913 III/19.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Oldalsz.

utcán. S most fel akarok szállni a villamosra. Mert véletlenül olyan dolgom van, a mi nem éppen sürgős.

Mi történjék most? A szivart dobjam el? A villamosra ne üljek fel?

Nem lehet nagy érdekeket okosan úgy szembe állítani, hogy egymást falják fel. Ha a dohányról mondok le, az államot károsítom és ezer érdeket, a mi a dohánynyal összefügg. Ha a villamosról mondok le, a vállalatot károsítom és megint ezer érdeket, a mi vele összefügg.

En nem bánom, ha a kocsi pitvarában nem szabad dohányozni. De akkor engedjék meg belől. Vagy ha nem engedik az első kocsiiban, akkor engedjék a másodikban. Vagy járassák felváltva a kocsikat. Az egyik dohányzóknak való, a másik nem dohányzóknak. Majd abba ülök, a hová a kedvem visz, vagy a hajlamom. Ha dohányozni akarok, megvárom a dohányos szekeret, ha irtózom a füsttől, meglesem a nem dohányzóknak valót.

S ne hivatkozzék nekem a városi nagyképűség az asszonyokra és a tüdőbeteg emberekre. Az asszony többnyire szereti a dohányfüstöt. Az én cigarettáimnak a felét asszonyok szívják el, a másik felét meg én szívom, de lehetőleg asszonytársaságban.

A tüdőbajosok, — Istenem, a tüdőbajosok nagyon szájalomraméltó emberek. De őket kell kurálni és nem engem és minket, a kik nem vagyunk tüdőbajosok. Több szanatóriumot tessék csinálni, s akkor kevesebb nem dohányzó kocsi kell.

Különbén egy olyan városban, mint a mienk, ne beszéljen nekem a tanács fűstről. Itt a gyárnak szabad füstölni, a kéménynek, a fürdőnek, az aszfaltozó masinának, a propellereknek, a vasutnak, mindenkinek szabad füstölni, csak éppen nekem nem.

Az udvari bálon szabad dohányozni (sőt szivart is adnak hozzá), az Operában, a Népoperában dohányzókat rendeznek be, a miniszteri tanácsos szivarral a szájában fogadja a vendégeit, a legelőkelőbb és legfinomabb szalónokban lehet dohányozni, csak éppen a villamoson nem.

Csak valamivel tisztábbak volnának a kocsik. Csak az utasok fele és a kalauzok háromnegyed része ne táplálkoznék foghagymás kolbászszal. Csak minden ember, a ki villamosra ül, használna chipre-parfümöt, akkor még valahogy érteném a dolgot.

S csak a többi városi ügyek volnának mind füst és illat nélkül valók! Vulpes.